

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
18. marts 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-284/15	ONEm et M Skal artikel 67, stk. 3, i Rådets forordning [(EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet] 6, fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at en medlemsstat afviser sammenlægning af de beskæftigelsesperioder, som kræves, for at der kan indrømmes arbejdsløshedsunderstøttelse til supplerende af indtægten fra en deltidsansættelse, når der forud for den pågældende ansættelse ikke har været nogen forsikrings- eller beskæftigelsesperiode i denne medlemsstat? – Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, ønskes oplyst, om artikel 67, stk. 3, i forordning nr. 1408/71 om sociale sikring er forenelig med navnlig: – artikel 48 TEUF, for så vidt som den betingelse for sammenlægning af beskæftigelsesperioder, som opstilles i artikel 67, stk. 3, kan begrænse arbejdskraftens frie bevægelighed og arbejdstagernes adgang til visse deltidsstillinger – artikel 45 TEUF, som »forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår«, og fastsætter arbejdstagernes ret til »at søge faktisk tilbudte stillinger« (herunder deltidsstillinger) i de andre medlemsstater, »frit at bevæge sig inden for medlemsstaternes område i dette øjemed« og at tage ophold i en af medlemsstaterne »for der at have	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet Statsministeriet	Dom	07.04.16

	beskæftigelse i henhold til de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for indenlandske arbejdstageres beskæftigelse« – artikel 15, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvorefter »enhver unionsborger har frihed til at søge beskæftigelse, arbejde, [...] i alle medlemsstaterne«?			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
A-1/15	UDTALELSE 1/15 Spørgsmålet vedrører foreneligheden med traktaterne af den påtænkte aftale mellem Den Europæiske Union og Canada om overførsel og behandling af passagerlisteoplysninger, og navnlig følgende spørgsmål: Er den påtænkte aftale forenelig med traktatens bestemmelser (artikel 16 i TEUF) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1), for så vidt angår individets ret til beskyttelse af personoplysninger? Er artikel 82, stk. 1, litra d), og artikel 87, stk. 2, litra a), i TEUF den rette hjemmel for Rådets retsakt om indgåelse af den påtænkte aftale, eller skal denne retsakt have artikel 16 i TEUF som retsgrundlag?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Mundtlig forhandling	05.04.16
C-113/15	Breitsamer und Ulrich Er portionspakninger med honning, som er [pakket] i en sekundær emballage, der indeholder samtlige mærkningselementer – inklusive angivelse af oprindelseslandet – og som ikke er bestemt til salg som sådanne portionspakninger enkeltvis til den endelige forbruger og til etableringer, et »færdigpakket levnedsmiddel« som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra b), i direktiv 2000/13 samt artikel 2, stk. 2, litra e), i forordning nr. 1169/2011, som er omfattet af den tilhørende mærkningspligt, eller er [org. s. 3] sådanne portionspakninger med honning ikke mærkningspligtige færdigpakkede levnedsmidler, da de ikke udgør en salgsenhed? Vil spørgsmålet skulle besvares anderledes, hvis disse portionspakninger i etableringer ikke kun sælges i færdige retter, som betales samlet, men også sælges enkeltvis?	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	05.04.16
C-193/15 P	Tarif Akhras mod Rådet for Den Europæiske Union (appel) Påstande: Dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 12. februar 2015 i sag T-579/11, Tarif Akhras	Udenrigsministeriet	Dom	07.04.16

	mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves. De foranstaltninger, der blev anfægtet i sag T-579/11, dateret 23. marts 2012 og senere, annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten. Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med den foreliggende appelsag og behandlingen af sagen ved Retten.			
C-266/15	Central Bank of Iran mod Rådet for Den Europæiske Union (appel) Påstande: Rettens dom af 25. marts 2015 i sag T-563/12 ophæves. De anfægtede foranstaltninger annulleres, for så vidt som de finder anvendelse over for appellanten, og Rådet tilpligtes at betale appellantens omkostninger i såvel første instans som i denne appel.	Udenrigsministeriet	Dom	07.04.16
C-70/15	Lebek Sagen vedrører: 1) Skal artikel 34, nr. 2), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1) fortolkes således, at den heri nævnte mulighed for at anfægte en retsafgørelse både omfatter de tilfælde, hvor den pågældende retsafgørelse kan anfægtes inden for den frist, der er fastsat i national ret, og de tilfælde, hvor denne frist er udløbet, men [org. s. 2] hvor der kan indgives anmodning om tilsidesættelse af virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, hvorefter den egentlige appel – efter at denne anmodning er imødekommet – kan iværksættes? 2) Skal artikel 19, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324, s. 79) fortolkes således, at den udelukker anvendelse af bestemmelserne i national ret om tilsidesættelse af virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, eller således, at sagsøgte kan vælge mellem enten at fremsætte anmodning i henhold til denne bestemmelse eller at benytte det tilsvarende retsinstitut i national ret?	Justitsministeriet	GA	07.04.16
C-160/15	GS Media Sagen vedrører: 1.a) Foreligger der en »overføring til almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29, når en anden person end indehaveren af ophavsretten ved hjælp af et hyperlink på et netsted, som denne anden person administrerer, henviser til et netsted, som administreres af tredjemand, og som er tilgængeligt for det normale internetpublikum, og hvor værket er stillet til rådighed uden rettighedshaverens samtykke?	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	07.04.16
C-185/15	Kostanjevec Sagen vedrører: 1) Skal begrebet modkrav i artikel 6, nr. 3, i forordning [udelades] nr. 44/2001 fortolkes således, at det også omfatter et krav, som fremsættes i	Justitsministeriet	GA	07.04.16

	<p>form af modkrav i henhold til national lovgivning, efter at en dom [org. s. 10], der er afsagt i en procedure om sagsøgtes hovedkrav og der er blevet endelig og eksigibel, under en kassationsankesag er blevet ophævet, og samme sag er blevet hjemvist til førsteinstansretten til fornyet behandling, men sagsøgeren i sit modkrav baseret på uberettiget berigelse har anmodet om tilbagebetaling af det beløb, som sagsøgeren er blevet pålagt at betale i kraft af den dom, som er blevet afsagt i proceduren om sagsøgtes hovedkrav og efterfølgende er blevet ophævet?</p>			
C-222/15	<p>Hoszig Sagen vedrører: I - For så vidt angår Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (herefter »forordning nr. 593/2008«): 1. Kan en national ret fortolke udtrykket »såfremt det af omstændighederne fremgår« som indgår i artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 593/2008, således, at den undersøgelse af »de omstændigheder, der skal tages i betragtning« med henblik på at afgøre, om det – i henhold til loven i det land, hvor parten har sit sædvanlige opholdssted – med rimelighed kan siges, at der mangler et samtykke, skal omfatte omstændighederne ved indgåelsen af kontrakten, kontraktens genstand og gennemførelsen af kontrakten? 1.1. Skal den virkning, der henvises til i artikel 10, stk. 2, og som er beskrevet i spørgsmål 1, fortolkes således, at den nationale ret – når det under hensyn til, at parten har påberåbt sig [loven i det land, hvor han eller hun har sit sædvanlige opholdssted], følger af de omstændigheder, der skal tages i betragtning, at det ikke er en rimelig virkning af denne parts adfærd, at der antages at foreligge et samtykke til anvendelse af loven efter stk. 1 – skal vurdere eksistensen og gyldigheden af kontraktvilkåret i henhold til loven i det land, hvor den part, der har påberåbt sig kontraktvilkåret, har sit sædvanlige opholdssted? 2. Kan den nationale ret fortolke artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 593/2008 således, at denne ret under hensyn til samtlige omstændigheder i sagen skønsmæssigt kan bestemme, at et samtykke til anvendelse af den lov, der skal finde anvendelse i henhold til artikel 10, stk. 1 – henset til de omstændigheder, der skal tages i betragtning – ikke er en rimelig virkning af partens adfærd? 3. Såfremt en part i henhold til artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 593/2008 påberåber sig loven i det land, hvor den pågældende har sit sædvanlige opholdssted, for at godtgøre, at denne ikke har givet samtykke, skal den nationale ret da tage hensyn til loven i det land, hvor denne part har sit sædvanlige opholdssted, forstået således, at partens samtykke til anvendelse af den lov, der er anført i kontrakten, i henhold til denne medlemsstats lovgivning og under hensyn til de nævnte »omstændigheder« ikke er en rimelig virkning af partens adfærd? 3.1. I et sådant tilfælde er fællesskabsretten da til hinder for, at den nationale ret</p>	Justitsministeriet	GA	07.04.16

	<p>foretager en fortolkning, hvorefter undersøgelsen af »omstændighederne« med henblik på at bestemme rimeligheden [org. s. 2] af et manglende samtykke skal omfatte omstændighederne i forbindelse med indgåelsen af kontrakten, genstanden for denne og dens gennemførelse? II – For så vidt angår Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »forordning nr. 44/2001«): 1. Er artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 til hinder for, at en national ret fortolker denne bestemmelse således, at der skal udpeges en nærmere bestemt ret, eller om det under hensyn til 14. betragtning til den nævnte forordning er tilstrækkeligt, at parternes hensigt eller aftale herom klart kan udledes af kontraktens indhold? 1.1 Er artikel 23, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 forenelig med en national rets fortolkning, hvorefter en aftale om værneting, der indgår i en af parternes generelle kontraktvilkår, i henhold til hvilken parterne har fastsat, at opståede tvister og tvister vedrørende gyldigheden, gennemførelsen eller ophævelsen af en bestillingsseddel, som ikke kan løses ved forlig mellem parterne, skal behandles ved de enekompetente retter, der træffer endelig afgørelse, i en by i en nærmere bestemt medlemsstat – konkret retterne i Paris – idet værnetingsaftalen er tilstrækkeligt præcis til, at det under hensyn til 14. betragtning til denne forordning klart kan udledes af dens udformning, hvad parternes hensigt eller aftale vedrørende den udpegede medlemsstat har været?</p>			
C-294/14	<p>ADM Hamburg Sagen vedrører: Skal betingelsen i artikel 74, stk. 1, første punktum i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1), som affattet ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1063/2010 af 18. november 2010 (EUT L 307 af 23.11.2010, s. 1), hvorefter de produkter, som angives til overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union, skal være de samme som dem, der er udført fra det præferenceberettigede land, i hvilket de anses for at have oprindelse, opfyldt i en situation som den foreliggende, når flere delpartier rå palmekerneolie fra forskellige GSP-udførselslande, i hvilke de anses for at have oprindelse, ikke blev udført og indført i Den Europæiske Union fysisk adskilt, men ved udførslen påfyldtes samme tank på transportskibet og i blandet tilstand indførtes i Den Europæiske Union i denne tank, i hvilken forbindelse det kan udelukkes, at der under transporten af disse produkter og indtil deres overgang til fri omsætning kom andre –navnlig ikke-præferenceberettigede – produkter i transportskibets tank[?]</p>	Skatteministeriet	Dom	07.04.16

C-315/14	Marchon Germany Sagen vedrører: Skal artikel 17, stk. 2, litra a), første led, fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af en national ordning, hvorefter »nye kunder« også kan være kunder, som handelsagenten har skaffet, og som ganske vist allerede har forretnings-forbindelser med agenturgiveren vedrørende produkter fra et produktsortiment, som denne distribuerer, men dog ikke vedrørende produkter, som agenturgiveren har overdraget handelsagenten eneretten til at formidle?	Justitsministeriet	Dom	07.04.16
C-442/14	Bayer CropScience et Stichting De Bijenstichting De præjudicielle spørgsmål vedrører anvendelsesområdet for termen »emissioner til miljøet« samt i forlængelse heraf fortolkningen af miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 2, for så vidt angår begrebet »emissioner til miljøet«.	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	GA	07.04.16
C-460/14	Massar Sagen vedrører: Hvad forstås der ved begrebet »en sag behandlet retsligt eller administrativt« i artikel 4:67 i Wet op het financieel toezicht (lov om finansielt tilsyn, herefter »Wft«), og omfatter dette begreb den procedure, der følges af Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (institut for forvaltning af forsikringsordninger for arbejdstagere, herefter »UWV«), når en arbejdsgiver har søgt om tilladelse til at opsigte et ansættelsesforhold i henhold til artikel 6 i Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen (særbekendtgørelse om ansættelsesforhold, herefter »BBA«)?	Beskæftigelsesministeriet	Dom	07.04.16
C-483/14	KA Finanz 1. Skal artikel 1, stk. 2, litra e), i konventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser af 1980 (herefter: »Rom-konventionen«) fortolkes således, at undtagelsen af området »selskabsret« omfatter a. omdannelser såsom fusioner og spaltninger og b. bestemmelsen om kreditorbeskyttelse i artikel 15 i Rådets tredje direktiv 78/855/EØF af 9. oktober 1978 med hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 3, 2. Er resultatet det samme, såfremt artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber finder anvendelse? 3. Dersom første og andet spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Fører undtagelsen af området i henhold til Rom I-forordningens artikel 1, stk. 2, litra d) – som efterfølgende bestemmelse til Rom-konventionens artikel 1, stk. 2, litra e) – til samme resultat, eller skal denne fortolkes anderledes? I givet fald hvordan? 4. Kan der af den primære EU-ret, såsom etableringsfriheden i henhold til artikel 49 TEUF, tjenesteydelsesfriheden i henhold til artikel 56 TEUF eller de frie kapital- og betalingsbevægelser i henhold til artikel 63 TEUF udledes regler for lovvalget for behandling af fusioner, navnlig om det er den nationale ret i staten for det overtagende	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Erhvervsstyrelsen	Dom	07.04.16

	<p>selskab eller den nationale ret for det selskab, der overtages, der finder anvendelse? 5. Dersom fjerde spørgsmål besvares benægtende, spørges: Kan der af den afledte EU-ret, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF af 26. oktober 2005 om grænseoverskridende fusioner af selskaber med begrænset ansvar eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber, eller Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17. december 1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber, udledes principper for den lovvalgsretlige behandling, navnlig om det er den nationale ret i staten for [org. s. 4] det overtagende selskab eller den nationale ret for det selskab, der overtages, som finder anvendelse, eller kan der i henhold til nationale lovvalgsregler frit afgøres, hvilken materiel national ret der tages udgangspunkt i? 6. Skal artikel 15 i Rådets tredje direktiv 78/855/EØF af 9. oktober 1978 med hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om fusioner af aktieselskaber fortolkes således, at emittenten over for indehavere af andre værdipapirer end aktier, hvortil der er knyttet særrettigheder, navnlig i forbindelse med efterstillede obligationer, er berettiget til at afslutte retsforholdet og lade rettighedshaverne udgå af formuefællesskabet i tilfælde af en grænseoverskridende fusion? 7. Er resultater det samme, såfremt artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber finder anvendelse? B. Sagen vedrørende sagsøgt revisionsanke udsættes, indtil den præjudicielle afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol [udelades] foreligger.</p>			
C-546/14	<p>Degano Trasporti Sagen vedrører: »Skal principperne og bestemmelserne i artikel 4, stk. 3, TEU og Rådets direktiv 2006/112/EF, som fortolket i Domstolens dom af 17. [juli] 2008, sag C-132/06, af 11. december 2008, sag C-174/07, og af 29. marts 2012, sag C-500/10, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse (i det foreliggende tilfælde fortolkningen af artikel 162 og 182b i konkursloven), hvorefter det er muligt at fremsætte et forslag om tvangsakkord, som indebærer afvikling af debitorens aktiver og kun delvis betaling af statens momskrav, såfremt der ikke gøres brug af skatteforlig, og der med hensyn til det nævnte krav – i henhold til en udtalelse fra en uvildig ekspert og efter en formel domstolsprøvelse – ikke kan opnås en højere dækning i tilfælde af konkursbehandling?«</p>	Justitsministeriet	Dom	07.04.16